

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010873
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010873.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej v trestnej veci proti obžalovanému RNDr. I. V. pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, o sťažnosti okresného prokurátora ako i poškodeného proti uzneseniu Okresného súdu v Galante zo dňa 10.11.2014 sp. zn. 3T/152/2014 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.04.2015 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

II/

Podľa § 193 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku sa sťažnosť poškodeného OVUM sp.z o.o., 09-100 Plonsk, ul. Wolności 22, Oddział w Ciechanowie, Poľsko z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 241 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 215 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku trestné stíhanie obžalovaného RNDr. I. V. pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

ako štatutárny orgán konajúci v mene spoločnosti ADAGO, s.r.o. so sídlom Kopčianska č. 3756/10, Bratislava, si objednal od spoločnosti OVUM sp. zo.o., 09-100 Plonsk, ul. Wolności 22, Oddział w Ciechanowie, Poľsko, obchodný tovar (konzumné vajcia) za celkovú sumu 18 631,62 Eur, ktorý bol dodaný dňa 17.08.2012 do prevádzky spoločnosti Larim Sk s.r.o., Trnavská cesta, Sereď na žiadosť objednávateľa, ktorý za tovar kúpnu cenu neuhradil, tovar predal ďalej, napriek tomu, že výhradným vlastníkom mala byť spoločnosť OVUM sp. zo.o. až do uhradenia predmetnej faktúry, čím uvedeným spôsobil škodu spoločnosti OVUM sp. zo.o. 09-100 Plonsk, ul. Wolności 22, Oddział w Ciechanowie, Poľsko vo výške 18 631,62 Eur

zastavil, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že zo vzniknutého obchodno-právneho vzťahu medzi spoločnosťou OVUM a ADAGO na jednej strane a znenia skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona na strane druhej je jednoznačné, že nedošlo k naplneniu základných znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť tak okresný prokurátor ako aj poškodený.

Okresný prokurátor v dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu a preto sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci okresnému súdu, a by ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch sťažnosti okrem iného poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka konkrétne § 601 a Obchodného zákonníka § 445 pričom svoje závery opiera o inštitút výhrady vlastníctva, v zmysle ktorého vlastnícke právo k dodanému tovaru prechádza na odberateľa až po jeho úplnom zaplatení, čo v danom prípade jednoznačne nebolo splnené

a preto podľa jeho názoru obžalovaný vo všetkých stránkach naplnil zákonné znaky trestného činu sprenevery podľa § 213 Trestného zákona.

Sťažnosťou napadol uznesením i splnomocnenec poškodeného, ktorý v rozsiahlych písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na skutkové zistenia okresného súdu, na jeho právne závery ako i na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy pričom má za to, že Okresný súd v Galante mal pri rozhodovaní predmetnej veci zväžiť všetky okolnosti najmä obchodno-právny vzťah medzi poškodeným a obžalovaným ako aj okolnosti za ktorých došlo k prevzatiu uvedeného tovaru a jeho nezaplatenia a až na základe takto vyhodnotených skutočností mal objektívne s výsledkami vykonaného dokazovania rozhodnúť. Z uvedeného dôvodu sa preto domáhal zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaných sťažností podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohli sťažovatelia podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je nedôvodná a sťažnosť poškodeného bola podaná neoprávnenou osobou.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd po podaní obžaloby náležitým spôsobom túto preskúmal, pričom v dôvodoch napadnutého uznesenia podrobne rozoberá dôkazy vykonané v prípravnom konaní, na základe ktorých potom dospel k záveru, že v danom prípade obžalovaný svojim konaním nenaplnil zákonné znaky trestného činu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona tak, ako na neho bola podaná obžaloba okresným prokurátorom.

V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že okresný súd veľmi dôsledne a dôkladne analyzuje jednotlivé vo veci vykonané dôkazy najmä pokiaľ ide o konanie obžalovaného ako i konanie poškodeného pričom poukazuje na obchodný vzťah, ktorý vznikol medzi konateľom spoločnosti zastúpenou obžalovaným, ktorý telefonicky objednal vajcia v spoločnosti OVUM. Spoločnosť OVUM zaslala po telefonickej objednávke spoločnosti ADAGO dobropis s uvedením sumy, ktorú treba zaplatiť. Po zaplatení, poľská spoločnosť do dvoch dní poslala tovar na Slovensko. Viackrát sa konateľ poľskej spoločnosti dohodol s obžalovaným, že tovar bude vyplatený na mieste vykládky s vkladom na účet vo P. X.. Vajcia sa vždy vykladali v Seredi v areáli spoločnosti Larim Sk s.r.o. na Trnavskej ulici. Pred odchodom kamióna z Poľska na Slovensko bola vždy zasielaná spoločnosti ADAGO, s. r. o. elektronická faktúra, CMR, HDI, kontakt na vodiča. V ďalšej časti okresný súd podrobne rozoberá za akých okolností dodávke tovaru jeho prevzatiu a následnému nezaplateniu došlo. V tejto súvislosti rozoberá podrobne výpovede svedka Mgr. N. V., obžalovaného ako i poškodeného, preto v tejto časti krajský súd poukazuje na dôvody I. stupňového rozhodnutia.

K samotnému hodnoteniu dôkazov, ktoré v predmetnej veci boli vykonané, je potrebné skonštatovať, že i podľa názoru krajského súdu vzniknutý právny stav bol založený kúpnu zmluvou zo dňa 17.08.2012, ktorý sa opiera o ustanovenie § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Je nepochybné, že kupujúci porušil dohodnuté podmienky zakotvené v kúpnej zmluve tým, že nezaplatil kúpnu cenu v deň dodania tovaru. Je tiež nepochybné, že nezaplatením tovaru došlo zo strany kupujúceho k porušeniu tohto zmluvného vzťahu, na druhej strane vznikol predávajúcemu nárok, medzi iným aj na odstúpenie od kúpnej zmluvy. I napriek tomu, že tieto skutočnosti sú zrejme je potrebné v súvislosti s trestným činom sprenevery v zmysle § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného poriadku ktorého znenie je, že prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí, kto si cudziu vec, ktorá mu bola zverená prisvojí a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu... skonštatovať, že nie každé porušenie práva musí nutne znamenať, že došlo aj k spáchaniu trestného činu, nakoľko v opačnom prípade by každé porušenie práva muselo byť riešené v trestnom konaní, čo možno považovať za absurdné. Krajský súd vychádzal z toho, že ak by zákonodarca chcel, aby každé porušenie napr. vlastníckeho práva bolo riešené prostriedkami Trestného práva celkom určite by neupravil systém ochrany vlastníckeho práva v Občianskom zákonníku a nezriaďoval by civilné súdnictvo. Prostriedky Trestného práva nie je možné využiť len preto, že subjekt, ktorý sa cíti v práve, celkom rezignoval na ochranu, ktorú mu majú poskytnúť súdy v civilnom konaní.

Rovnako je potrebné poukázať na to, že dôkazy, ktoré boli v prípravnom konaní zadovážené, nepreukazujú, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy mal obžalovaný úmysel kúpnu cenu neuhradiť a tovar naďalej predať. Výhrada vlastníctva predávanému tovaru do momentu zaplatenia kúpnej ceny nemôže, pri jej porušení, zakladať trestnoprávnu zodpovednosť. Takýto úmysel obžalovaného nevyplýva najmä i z toho dôvodu, že medzi obžalovaným a poškodeným je dlhodobá spolupráca a podľa ich vyjadrení a podľa zistených skutočností nevyplývalo z ničoho, že by už v minulosti došlo k obdobným konaniam zo strany obžalovaného.

Okresný súd sa v danom prípade podľa názoru krajského súdu veľmi správne riadil princípom ultima ratio, v zmysle ktorého je nepochybné, že obžalovaný v danom prípade svojim konaním nenaplnil

zákonne znaky žalovaného trestného činu. V súvislosti s vyššie uvedeným princípom je potrebné poukázať na to, že sporné otázky, ktoré vyplývajú zo vzájomného súkromnoprávneho vzťahu a ktoré sa týkajú porušenia tohto vzťahu, majú byť riešené súdmi v civilnom konaní, nakoľko orgány činné v trestnom konaní a ani súd v trestnom konaní nie sú oprávnené nahrádzať ich činnosť. Práve súdy v civilnom konaní zákonodarca povoláva k tomu, aby rozhodovali všetky sporné otázky, ktoré vyplývajú zo súkromnoprávných vzťahov a ktoré sa nevymykajú bežne sa vyskytujúcim obdobným prípadom. Trestné právo je možné použiť len v prípadoch, ktoré možno označiť za závažné excesy so súkromnoprávných vzťahov, ktoré už zjavne presahujú ich rámec. Len takémuto striktnému prístupu totiž zodpovedá to, že trestné právo má byť uplatňované len ako najkrajnejší prostriedok k postihu typovo najzávažnejších prípadov porušenia práva a tam, kde prostriedky iných právnych odvetví už nie sú účinné (zásada subsidiarity trestnej represie, tzv. princíp ultima ratio). Prostriedky Trestného práva nie je možné využiť len preto, že subjekt, ktorý sa cíti v práve celkom rezignoval na ochranu, ktorú mu majú poskytnúť súdy v civilnom konaní. Rovnako je neprípustná v súčasnej dobe zneužívaná prax, keď sa štandardné civilné vzťahy riešia na úkor jedného účastníka prostriedkami Trestného práva, pretože týmto spôsobom dochádza k nerovnému postaveniu účastníkov vo vzájomných záväzkových vzťahov.

Vychádzajúc z vyššie uvedenej skutočnosti preto krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu pokiaľ zastavil trestné stíhanie proti obžalovanému z dôvodu, že konanie obžalovaného neplnil zákonne znaky žalovaného trestného činu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, má svoje plné opodstatnenie a keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Pokiaľ ide o sťažnosť poškodeného je potrebné poukázať na ustanovenie § 241 odsek 4 Trestného poriadku v zmysle ktorého proti rozhodnutiu uvedenému v odseku 1/ písm. a/ až h/ môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania odkladný účinok.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že poškodený v danom prípade nie je oprávnenou osobou podať proti predmetnému rozhodnutiu sťažnosť a preto krajský súd v súlade s ustanovením § 193 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku sťažnosť poškodeného zamietol ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.